

Visų šalių proletarai, vienykitės!

STALINO KELIŲ

LKP(b) KUPIŠKIO APSKRITIES KOMITETO IR KUPIŠKIO APSKRITIES VYKDOMOJO KOMITETO ORGANAS

Su naujais laimėjimais sutinkame Pergalės Dieną

Šiandien sukanka dveji metai nuo tos dienos, kai buvo paklupdyta ir be salygų kapituliavo hitleinė Vokietija – grobuoniškiausia pasauly imperalistinė plėšikų valstybė. Žvériškasis hitlerinis režimas, užliejęs krauju visą Europą ir sukėlęs antrajį pasaulinį kara, – nustojo egzistavęs. Rudieji kryžiuočių palikuonys, kurie planavo padaryti europiečius vergais, nusėjė Europą mirties kombinatais, svajojo paruošti jai pražūtį – amžiams liko sutriuškinti. Tai nuopelnas tarybinių žmonių. Jie teisėtai tuo didžiuojasi, įnešę milžinišką indėlį į faštinių barbarų sutriuškinimo reikalą. Šios kovos eigoje mūsų šalis pakėlė nepaprastus sunkumus, tačiau tarybinis žmogus žinojo, kad reikalas eina dėl gyventi, ar mirti, likus vergus. Neturintis istorijoje pavyzdžio didvyriškas Maskvos, Stalingrado, Leningrado, Sevestopolio gynimas įkvėpė visų šalių patriotus į žudtinę kovą prieš hitlerinius okupantus, stiprino jų tikėjimą pergale ir hitlerinių barbarų pralaimėjimu.

Savo atkakliu darbu užnugaryje ir didvyriškos kovos žygiais mūsių laukuoše, tarybiniai žmonės atliko savo didžiąją išvadavimo misiją ir pelnė amžiną visų tautų ir ateities kartų pagarbą.

Kartu su visomis broliškomais tautomis, švenčia pergalę ir lietuvių tauta. Jei Tarybinė Armija nebūtų sutriuškinusi hitlerinių grobikų, šiandien Lietuva būtų buvusi paversta vokiškojo „Ostlando“ dalimi, kurioje neribotai viešpatautu vokiškieji kolonistai. Mūsų miestų ir miestelių gatves, ku-

rias šiandien užpildo darbo žmonių minios, jau būtų trypęs vokiškas batas.

Tarybiniai žmonės žino, kad tą didžiąją pergalę atsiekti padėjo Tarybų Sajungos tautų draugystė, kurioms nenuilstamai vadovavo, vedamas iš pergalė į pergalę, genialusis vadas karvečių draugas Stalinas.

Šiandien, minėdami šią Pergalės Dieną, mes turime prieš akis nepaprastai didelius uždavinius: pakelti iš karo griuvėsių mūsų krašta, atstatyti miestus ir kaimus, sukurti vienems darbų žmonėms pasitirinčio, kultūringo ir laimingo gyvenimo sąlygas.

Kupiškio apskr. darbo žmonės tinkamai įvertino šią reikalą. Pirmosios Gegužės ir Pergalės Dienos garbei įsijungę į socialistines lenktynes stengiasi viršyti savo užduotis. Darbo valstiečiai diena iš dienos spartina pavasario sėjos tempus. Jie su pakilusių entuziazmu pasirašinėja II-ją Valsybinių paskolą TSRS liaudies ūkiui atkurti ir išvystyti. Daugelio įstaigų dirbantieji paskolai pasirašė po 1 – 1,5 mén. atlyginimo; ryžtingai pasirašinėja Subačiaus, Svedasų valstiečių darbo valstiečiai.

Tarybiniai žmonės žino, kad šis darbas, tai ateities gerovės laidas. Kiekvienas darbas, kurį sažiningai atliekame, ar tai prie kojo ar mašinos, dalgio ar plugo, knygos ar plunksnos, yra įdarbo žmonių gerovės pakėlima, į tolimesnį mūsų Tėvynės suklastėjimą. Kad nesigailėkime jėgų ir pastangų, kad ivykdytume tuos didžiuosius uždavinius, kuriuos prieš mus pastatys bolševikų partija ir didysis darbo žmonių vadas draugas Stalinas.

DARBO VALSTIEČIAI ATLIEKA SAVO PATRIOTINĘ PAREIGĄ

Apskrities darbo valstiečiai jau 1-ja II-sios valstybinės paskolos TSRS liaudies ūkiui atkurti ir išvystyti paskelbimo dieną, aktyviai pradėjo skolinti savo sutaupas valstybei.

Štai, Svedasų valsčiaus darbo valstiečiai už grynus pinigus nusipirkė paskolos obligacijų 52,375 Rb. sumoje.

Dideli savo tarybinio suspratimo lygi parodė subatėnai

valstiečiai, 1-ja dieną pasiraše už 54,675 Rb.

EJINA 2-JI
MĘTÄI
KUPIŠKIS
1947 m.
gegužės
9 d.
penktadienis
Nr 12 (17)

Kaina 20 Kp

GARBĖ MŪSŲ DIDŽIAJAI LIAUDŽIAI,
LIAUDŽIAI NUGALĒTOJAI! (STALINAS)

Kad greičiau būtų užgydytos karo žalzdos

Ačiū pasirašau II-sios Valsybinių paskolos TSRS liaudies ūkiui atkurti ir išvystyti už 1000 Rb. Tai mano – darbo valstiečio įnašas. Niekad neturėjau žmoniškų teisių: nei caro vienvaldžio, nei smetonių ponų laikais. Tik Tarybų valdžia mane išvadavo iš ponų priespaudos ir aš tapau lygiai teisių Plačiosios šalies žmogum.

Dėl to aš, stengdamasis nors kiek atsidėkoti Tarybų valdžiai už rupinimąsi mumis, pa-

skolinau valstybei savo dalį. Lai šie pinigai greičiau padės atstatyti vokiečių sugriauitą mūsų šalies ūki ir pramonę, lai greičiau bus užgydytos karo padarytos žalzdos.

K. Lukas,
Skapiškio valščiaus,
Skapiškio apylinkės
darbo valstietis

nių kovos pajėgų apžiūros dieną – padarė drg. Litvinas.

Pranešėjas išsamiai nupasakojo Gegužės Pirmosios istorinę reikšmę, davė platų darbininkų kovos pries kapitalistus ir išnaudotojus valzdą ir daugiau apsistojo ties Gegužės 1-ja bei dabartinių masų uždaviniais.

Mes – pareiškė drg. Litvinas – Gegužės Pirmąją šiemet švenčiame pergalę įvykdymams IV-jos stalininio penkmečio kovinius uždavinius. Šiandien mes priimome dar labiau sutekti savo jėgas didiesiems uždaviniam užbaigtį, dar labiau susiburti apie bolševikų partiją ir tarybinės liaudies vadą drauga Stalina. Šukiu drg. Stalino garbei drg. Litvinas baigė savo pranešimą.

Po pranešimo, nuaudėjus TSRS ir LTSR himnų garsams, iškilmingas posėdis buvo uždarytas.

Meninę programą, skirtą Gegužės Pirmajai, išpildė vietas gimnazijos moksleiviai.

Gegužės 1 d. 11 val. įstagių tarautojai ir kt. Po pranešimo, nuaudėjus TSRS ir LTSR himnų garsams, iškilmingas mitingas. Jį atidare Kupiškio Apskrities Vykd. Komiteto pirmininkas drg. Einoris.

LKP(b) Apskrit. K-to vardu susirinkusiuosius pasveikino LKP(b) Apskrit. K-to Kadru skyr. sekretorius drg. Mikalauskas. Jis kviečė apskrities darbo žmones dar aktyviai įsijungti į krašto atkurimo darbą.

Toliau kalbėjo Kupiškio Apskrit. Vykd. K-to sekretorius drg. Meškys, kuris nurodė, kokią didelę žalą Tarybų Lietuvai, o kartu ir mūsų apskritių, padarė hitlerinių grobikai ir jų lietuviškieji batliai. Baigdamas drg. Meškys palinkėjo susirinkusiesiems dar labiau susitelkti po Tarybų vėliava kovingo darbo žygiams.

Toliau kalbėjusieji drg. drg. Bielousovės, Litvinas ir Kosovas sveikino dirbančiuosius su Gegužės 1-ja, J. Vasarinis

Gegužės 1 d. minėjimas Kupiškyje

Kupiškis jau iš anksto ruošėsi tinkamam Gegužės Pirmosios istorikui. Įstagių imonės ir atskiri piliečiai papuošė miestą raudonomis vėliavomis, žalumynais ir didžiųjų vadų portretais, bei šukiais ir plakatais. Kupiškis įgijo šventišką vaizdą.

Balandžio 30 d. vakare į kino „Aušros“ salę susirinko miesto, gretimų apylinkių darbo žmonės iškilmingam posėdžiui. Tarpe susirinkusiuojančių darbo pirmūnai, atžymėti medaliais „Už šaunų darbą Didžiajame

Tėvynės kare 1941-1945 m.m.“,

įstagių tarautojai ir kt.

Iškilmingą posėdį atidare LKP(b) Apskrities Komiteto sekretorius drg. Calka. Jis suitekė žodį dėl garbės prezidiumo sudarymo LLKJS Kupiškio Apskrit. Komiteto sekretoriui drg. Kosovui, kuris, susirinkusiemis vieningai plojant,

garbės prezidiumą pasiūlė VKP(b) CK Politbiurą su Didžiuoju Stalino priešakyje.

Pranešimą apie Gegužės 1-ja – visų šalių darbo žmo-

DIDŽIOSIOS PERGALĖS DIENA

Š. m. gegužės mén. 9 d. sukankā 2 metai nuo tos dienos, kai hitlerinė Vokietija paskelbė besalyginę kapitulaciją. Prieš dvejus metus didysis Stalinas, per Tėvynės karo audras išvedės mūsų liaudį į istorijos dar nematyta triumfaline pergalę, paskelbę visam pasaulei:

„Atėjo istorinė galutinio Vokietijos sutriūkinimo diena, didžios mūsų liaudies pergalės prieš vokiškajį imperializmą diena.

Didžios aukos, mūsų sudėtos už mūsų Tėvynės laisvę ir nepriklausomybę, neapskaičiuojami vargai ir kančios, mūsų liaudies pergyventi karo eigoje, įtemptas darba užnugaryje ir fronte, sudėtas ant Tėvynės aukuro, — nenuėjo veltui ir buvo apvainikuota visiška pergalė prieš priesą“.

Hitlerinės Vokietijos sužlugimas buvo tiesiginis padarinys tų galingų smugiu, kuriuos per ketverius Tėvynės karo metus jai smogė didvyriškoji Tarybinė Armija, vadovaujama savo genialaus karvedžio—Didžiojo Stalino. Pradėjusi 1939 metais pasaulinį kara, hitlerinė Vokietija Europoje užgrobė vieną valstybę po kitos, nesutikdama niekur rimto pasipriešinimo. Tarybinė Armija buvo pirmoji armija, kuri pradžioje sustabdė „nenugalimus“ hitlerinės Vokietijos gaujas, o vėliau privertė jas trauktis. Savo istorinėmis pergalėmis prie Maskvos, Stalingrado, Kursko Tarybinė Armija dar ilgai prieš Vokietijos kapituliaciją išsprendė karo baiką. Kovo dama viena prieš hitlerinę Vokietiją, sumobilizavusi savo tikslams beveik visos Europos ištaklius, Tarybų Sajunga smogė hitlerinei karo mašinai galingus smugius, visiškai pakirtusius jos jėgas. Tuo metu, kai Vakarų Europoje buvo atidarytas antrasis frontas, Tarybinė Armija jau stovėjo Rumunijos slenkstyte. Tačiau ir po antrojo fronto atidarymo Europoje Tarybinė Armija, prieš kurią ir toliau kovojo visos pagrindinės hitlerinės Vokietijos pajėgos, apvainikavo savo šlove apgaubtasių vėliavas lemiamomis pergalėmis. Istorinės tarybinio ginklo pergalės prie Varšuvos ir Budapešto, prie Vienos ir Karaliaučiaus, Berlyno šurmas galutinai paklupdė hitlerinę Vokietiją.

Ir Didžiojo Tėvynės karo kautynių Tarybinė Armija išėjo kaip galingiausia sausumos armija pasaulyje. Sugriuviu viltys visų tų, kurie tikėjosi, kad Tarybų Sajunga iš karo išeis susilpnėjusi. Priešingai: Tarybų šalis tapo pirmaeilė pasauline galybe ir jos svoris tarptautiniame gyvenime neišmatuojamai išaugo. Karo eigoje Tarybų valstybė visam pasaulei pademonstravo galingą savo vienes jėgas savo liaudies didvyriškumą, savo socialistinės ekonomijos galią, savo visuomeninės bei valstybinės santvarkos pranašumus. Karas ypatin-

gu ryškumu parodė, kokias milžiniškas jėgas manu šalai suteikė socialistinė statyba, šalies industrializacija, žemės ūkio kolektivizacija, stalininių penkmečių įvykdymas. Jis visos žmonijos akyvaizdoje parodė, kad tarybinė valstybė, bolševikų partijos vadovaujama, genialaus Stalino vedama, yra kylanči istorinė jėga, prieš kurią negali atsilaidyti senojo pasaulio jėgos.

Tarybinė liaudis, pergalingai užbaigusi Didžiųjų Tėvynės kara, gržo prie savo taikaus kuriamojo darbo, siekdama kuo greičiau likviduoti sunkiuosius karo padarinius ir pasiekti tarybinės visuomenės suklestėjimą. Pokarinis stalininis penkmečio planas tapo visos tarybinės liaudies kovos vėliava. Su šia vėliava tarybiniai žmonės, įveikdami visus sunkumus, tvirtai žengia į naują mūsų šalies liaudies ūkio pakilimą. Bolševikų partija, maniuose užgrūdintasis tarybinės liaudies avangardas, mūsų pergaliai įkvėpėjas ir organizatorius, mobilizuoją tarybinę liaudį naujiems laimėjimams atkuriant ir išvystant šalies pramonę, žemės ūkį, kultūrą. Ypatingai svarbią reikšmę bolševikų partija

J. Liepinis Pergalės Dienai žydint

Kairi diena. Žiedais gegužė mirga...
Liepsningai plaukia, žerl vėliava.
Taip daug žiežų ir taip laimingos širdys!
Visų tautų vienintelė daina.

Visais kraštais: nuo Paamūrės taigu.
Nuo Leningrado, Nemuno krantų
Prašvito saulė, debesų praskėlus.
Mes ją valinam Pergalės vardu.

O tiek dienų dėl įegalės kovota...
Tiek nužygianti vieškelį, takų...
Ar buvo kaitra, šalta, darganota:
Pirmyn kovon su šautuvu kartu!

Ji vedė mus per užtvaras, transējas.
Išseko jėgos... Griuvom kruvinis...
Visas balas išbraidėm. Bet atėjom
I prieš žemę keršto kupini.

Kietai, kovingai žengėm pro reichstagą.
Mes veidus prausėm Elbos vandenyn...
O šiandien vėl audri gegužė dega.
Šiandienė Pergalės Diena šviesi.

Ir žinome: ši Pergalė — tai Vadas,
Jo gilio mintys, sukaupta galva.
Tai Jis į naujus žygdarbius mus vela.
I komunizmą žengia Sajunga!

skiria sparčiam žemės ūkio atkūrimui. Istorinis VKP (b)CK vasario mén. Plenumo nutarimas „Dėl priemonių žemės ūkui atkurti pokariniu laikotarpiu“ tapo milijoninių tarybinio kaimo dirbančių masių programą jų kovoje dėl spartaus tarybinio žemės ūkio atkūrimo bei išvystymo, dėl tarybinės liaudies medžiaginės gerovės pakėlimo.

Tarpautinėje arenaje Tarybų Sajunga nuosekliai kovoja dėl tvirtos demokratinės taikos, dėl visų fašizmo likučių likvidavimo. Pokarinėse tarpautinėse konferencijose Tarybų Sajunga prieš visą pasaulį iškilo kaip nuosekliausias kovotojas dėl taikos ir saugumo, dėl tautų laisvės bei jų demokratinio vystymosi.

Pokariniam pasauliui Tarybų Sajunga tapo galingu veiksniu tarptautinėje politikoje. Jos galios ir autoriteto augimas siutina imperialistus, kurie tikėjosi, kad socializmo šalis po karo bus silpna ir neturės jokios įtakos tarptautinėje arenaje. Jie puoselėja naujus agresijos planus, siekia užgniažti visame pasaulyje demokratinį sąjūdį bei kolonijinio pasaulio išvaduojamąją kovą. Uoliausiais tų planų skelbėjais tapo Amerikos ir Anglijos monopoliniai kapitalo šulai.

Tačiau prieš naujiasias imperialistų intrigas stoja visos laisvę mylinčios tautos.

„Pasaulio tautos nenori karo nelaimių pasikartojimo. Jos atkakliai kovoja dėl taikos ir saugumo sustiprinimo.

Kovos dėl taikos ir saugumo avangarde einą Tarybų Sajunga“. (Stalinas)

Pergalės prieš hitlerinę Vokietiją diena yra rūstus priminimas imperialistams, priminimas to, kas laukia visų tų, kurie pasikesina prieš taiką bei tautų laisvę.

Savo didžiojo vado draugo STALINO vadovaujama tarybinė Raudis taikios statybos frontuose žengia į naujas istorinės pergalės, kurios iškels į dar aukštėnes viršunes mūsų didžiąją, nenugalimąją Tarybų Sajungą — patikimą mūsų Tėvynės tautų draugystės, laisvės ir šlovės tvirtovę.

ISIJUNGĖ Į PASKOLOS PASIRAŠYMĄ

Kupiškio įstaigų tarnautojai gyval įneša savo suitaupas į paskolos fondą.

Pačia pirmaja dieną pirmieji pradėjo pasirašymą Prokuratūros tarnautojai. Jie už grynuos pinigus išpirko paskolos obligacijų už 3.500 Rb. Prokuroras drg. Venekaitovas pasiraše 1.500 Rb.

Valstybės Darbo Taup. Kasos tarnautojų kolektyvas, atlikdamas savo garbingą pareigą Tėvynėl, pasiraše už 3.800 Rb. Vyr. buhalteris drg. Šutas pasiraše 150 proc. savo viso mėnesio atlyginimo.

Artelės „Progresas“ dirbantieji išpirko paskolos obligacijų už 7.625 Rb, tuo parodydami aukštą savo patriotinį susipratimą. Čia paskolos planas išplidytas 180 proc.

J. Jonkaitis

automatų ugnimi. Išguldėme dar apie desetkā hitlerininkų. Staiga prakeiktas fašistų sviedinys patikė į mano „Maksimą“. Jis buvo sudaužytas. Mane skeveldra lengvai sužeidė. Išsaudėme visus šovinius. Padėjome automatus ir gynėmės granatomis. Galva svaigo. Iš žaizdos sunkėsi kraujas... I apkasą lindo hitlerininkai... Bet mes juos mušėme granatomis. Nepabugome...

Po 2 valandų sulaukėme pastiprinimo. Fašistai su didžiausiais nuostoliais pasitraukė atgal.

Po kelių dienų buvau apdovanotas „Raudonosios Vėliavos“ ordinu.

Liepos 12 dieną mes perėjome į puolimą. Tada mane vėl sužeidė. Tačiau Lietuviškoji Divizija pralaužė hitlerinės pozicijas ir vijo vokiečius toliau iš Tarybų žemės.

Sugržės iš ligoninės, aš su džiaugsmu skaičiau nueltą kilometrų dešimtis... Mes nugalėdame žengėme vis pirmyn ir pirmyn: ėjome į téviškę.

J. Petruskas,
demobilizuotas Tarybinės Armiros vyr. seržantas, apdovanotas „Raudonosios Vėliavos“ ordinu ir medaliais: „Už kovos nuopelnus“, „Už pergalę prieš Vokietiją Didžiajame Tėvynės kare 1941—1945 metais“

Atsakingas Redaktorius A. DAGELIS

Tėvynės karo dalyviai pasakoja

Prie Oriolo...

1940 m. atėjo džiaugsmingos dienos Lietuvai: Tarybinė Armija išlaivino ją iš smetonininkų junigo ir ji tapo broliškos TSRS tautų šeimos narys. Tačiau neilgi tėsėsi laimingos dienos...

1941 m. birželio 22 d. hitlerinė Vokietija klasingai užpuolė Tarybų Sajungą. Pirmoje eilėje teko smugis Tarybų Lietuvai.

Visur buvo girdėti bombų sprogimai ir šaudymai. Mes, tarybiniai darbuotojai, evakuavomės į Tarybų Sajungą. Tenai aš stojau į naujai organizuojamą Lietuvišką Junginį. Prasidėjo kariškas, naujas gyvenimas.

Laikas éjo su kovomis...

Atėjo 1943 m. liepos 5 diena...

Vokiškieji fašistai norėjo pralaužti vad. Kursko lanką tarp Kursko ir Oriolo. Jie stropiai ruošesi puolimui ir daré įvairius apskaičiavimus. Fašistai norėjo antrą kartą praeiti Maskvos link. Toje vietoje stovėjo Lietuviškosios Divizijos 107 pulkas, vadovaujamas pulk. drg. Motiekos.

... Išaušo gražus vasaros rytas... Liepos sau-lutė, patekėjusi į rytų, émė meiliai glostyti dulkinus priešakinį kovotojų veidus.

Bet tuo pat metu iš vakaru sugriaudė vokiečių artilerija ir pakilo šimtai fašistinių lėktuvų su juodais kryžiais. Suterškėjo kulkosvaidžiai. Šuniskai sulojo hitlerinai minosvaidžiai iš visų 6 vamzdžių.

Mes išvydome pakylančią hitlerinę diviziją. Ji éjo į ataką.

Mes — kulkosvaidininkai laukėme patogaus momento pradėti šienauti tuos biaurybes. Reikėjo nepalikti né vieno gyvo hitlerininko. Taip kalbėjo kovos įstatymas...

... Fašistai priartėjo iki 200 metrų nuo mūsų. Atidengėme ugnį. Aš leidau vieną „Maksimą“ juostą po kitos. Krito niekšai vokiečiai, kaip lapai rudenį. Tačiau likusieji gyvi su žvérišku įnirtimu nesiliovė puolę mūsų liniją.

Pasirodė Gebelso išgirtieji „Tigrai“. Tačiau skyriu prakalbėjo ir mūsų šaunioji prieštankinė artilerija. Vokiečių kovos mašinos degé viena po kitos. Jas daužė prieštankistai.

Tuo pat laiku pas mane baigėsi šoviniai. Hitlerininkų puolimo galo nebuvvo matyti. Visa kuo pos kulkosvaidžių komanda buvo išvesta iš rikiuotės. Likome tik būrio vadas jaun. leit. drg. Tonkrišinas ir aš.

Fricai pradėjo mus aperiti iš dešiniojo ir kairiojo parnų. Mes buvome prieš save privertę visą kalvą fašistų. Už jų atsigulę ir gynėmės